

CHAPTER – 55

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் அறிவியல் கோட்பாடுகள்

ஆ. சித்ரா

கௌரவ விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை,
திருவள்ளூர் அரசு கலைக்கல்லூரி, இராசிபுரம்.

முன்னுரை

ஒவ்வொரு இலக்கியமும் தான் தோன்றிய சமுதாயத்தை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு திகழ்கிறது. அறிஞர்களும் இலக்கியம் என்பது சமுதாயத்தை பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி என்கின்ற. இலக்கியங்கள் மூலம் சமுதாயத்தின் பண்பாட்டையும், நாகரிகத்தையும், பொருளாதாரத்தையும், மக்களின் நம்பிக்கைகள் பற்றி எடுத்து கூறுபவைகளாக இருக்கின்றன. இந்த அடிப்படையிலான நமது தமிழ் இலக்கியங்களும் விஞ்ஞானப்பூர்வமாக மிளிக்கின்றன. அகத்தியம், தொல்காப்பியம் போன்ற இலக்கண நூல்களும் அறிவியல் துறைகளில் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தை கூறுகிறது. அறிவியல் வளர்ச்சி பற்றி புராணங்கள், இதிகாசங்கள், சங்க இலக்கியம் தொடங்கி ஆரம்பகாலக் கண்ணாடியாக இலக்கியத்தில் உள்ளது.¹

இலக்கியமும் அறிவியலும்

இன்றைய மேனாட்டு அறிவியல் சிந்தனைகள் சங்ககாலத் தமிழுகளிடையே இருந்த அறிவியல் அறிவு உணர்வும், அதில் குறிப்பாக வானவியல் பற்றிய சிந்தனைக் கருத்துக்களும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. இவ்வறிவியல் சிந்தனைகளை நோக்கும் முன்பு அறிவியல் பார்வை இலக்கியங்களில் பெற்ற நிலையினை உணர்த்த இன்றியமையாதது ஆகும். விஞ்ஞானம். மற்றும் பிற அறிவுத் துறைகளில் இருந்த திறமையை உலகத்தாருக்கு எடுத்துக் காட்ட அறிஞர்கள் பலர் இருந்தனர்.²

திருக்குறளும் அறிவியல் சிந்தனைகளும்:

“எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.”

திருக்குறள்-355 எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் அதன் உண்மையான இயல்பை அறிவது அறிவாகும்.

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.”³

திருக்குறள்-423

எந்தப் பொருளையும் யார் கூறக் கேட்டாலும் அதன் உண்மைப் பொருளை அறிவதே அறிவாகும். இந்த இரண்டு குறள்களிலும் விருப்பு வெறுப்பற்ற தன்மை உடையது தான் அறிவியல் என்பதைத் தம் சிந்தனையாக வைத்துள்ளனர்.

தமிழ் சான்றோர்களின் இலக்கிய கருத்துக்கள்

“அணுவைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டி

குறுகத் தறித்த குறள்”

என்று அணுவாகியது களைப் பிளக்க இயலும் என்ற சிந்தனைகள் மூலம் தமிழ் சான்றோர்கள் கூறுகின்றனர்.

அறிவியலில் ஒரு பிரிவாக விளங்குவது இயற்பியல், அண்மைக்கால அறிவியல் வரலாற்றில் அற்புதமான வளர்ச்சி பெற்று இருப்பது அணுவியல் ஆகும். முதலில் அணுவை பிளக்க முடியாது என்று கொள்கை தோன்றினாலும், பிறகு அந்த அணுவையும் பிளக்க இயலும் என்ற கருத்து ஏற்பட்டது. நம் தமிழ்ச் சான்றோர்கள் கருத்துகளும் இவ்வாறு தான் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கம்பரும் இக்கருத்தினை இரணியவதைப் படலத்தின் மூலம் உணர்த்துகிறார். இரணியன், இளவரசன் எங்கு உள்ளான் என்று பிரகலாதனிடம் வினவினான். அப்போது பிரகலாதன் ஓர் எளிய அணுவை நூறு பங்காக செய்தால் அந்த சிறுபகுப்பில் உள்ளான் என்ற விடைக் கூறுகிறான்.

“சாணினு முளனோ தம்மை அணுவினைச்

சத கூறிட்ட கோணினு முளன்”⁴

கம்பராமாயணம்-253

இந்த பாடலிலும் அணுவைப் பற்றி கம்பரின் கருத்துக்கள் மிளிர்கின்றது.

தமிழர் இலக்கியத்தின் சிறப்பும், உயிரியல் துறைப்பற்றிய சிந்தனையும்

சூரிய ஒளியினால் தான் தாவரங்கள் ஆற்றலை பெறுகின்றன. தாவரங்களின் ஒளிச் சேர்க்கைக்கு சூரிய ஒளி பெரிதும் உதவுகிறது. இக்கருத்தை உணர்ந்தவர் இளங்கோ அடிகள், ஆதலின்

‘ஞாயிறு போற்றுகும் ஞாயிறு போற்றுகும் காவிரி நாடான திரிகிபோல்
பொற்கோட்டு மேருவலந் தருதலான்”

என்று ஞாயிற்றைப் போற்றினார்.

உயிரியல் துறைப் பற்றிய சிந்தனையும் தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறப்புற அமைந்துள்ளதைத் தொல்காப்பியம் மூலம் உணரலாம். ⁵ ஒரு செல்லானது செல் பிரிதலின் மூலம் பல்கிப் பெருகி பல உயிர்கள் உருவாகின்றன. உயிர்களில் பல செல்கள் இருந்தாலும் ஒரே செல்லே எல்லா வேலைகளையும் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒவ்வொரு வேலையும் ஒரு குறுப்பிட்ட செல் தொகுப்பு செய்யப் பெறுகின்றது என்பது உயிரியல் கொள்கை. இக்கொள்கையை விளக்குவதாய்,

“ஒன்று அறிவதுவே உற்றறி வதுவே

இரண்டு அறிவதுவே அதனோடு நாவே

மூன்று அறிவதுவே அவற்றொடு மூக்கே
நான்கு அறிவதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்து அறிவதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆறு அறிவதுவே அவற்றொடு மனனே.
நேரில் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே-தொல் – பொருள் மரபியல்

இலக்கியமும் வானவியலும்

வானவியலிலும் அறிவுடையவராக மக்கள் இருந்தனர் என்பதையும் இலக்கியத்தின் மூலம் உணரலாம். சூரியன், சூரியனை சுற்றி உள்ள கோள்களையும் அறிந்த அறிஞர்கள் சூரிய வட்டம் அதனைச் சுற்றி உள்ள பாதை என்ற மொழிகின்றனர். இவ்வாறு வானவெளியில் காணப்படும் இக்காட்சியை புறநானூற்றில் கவிஞர் கூறினார்.

“செஞ்சூரியற்றுச் செலவும் அஞ்சூரியற்றுப் பரிப்பும்
பரிப்புச் சூழ்ந்தமண்டிலமும்
வளிதிரிதரு திசையும்”⁶ புறநானூறு-30

தமிழ் இலக்கியத்தில் பயணத்தை விரை வாக்கி விமானம் பற்றிய சிந்தனைகளையும் காண முடிகின்றது. புறநானூறு, ஓட்டுநர் இல்லாத வானவூர்த்தியைப் பற்றிய செய்திகளைத் தருகின்றது. அவ்வரிகள்

“வலவன் ஏவா வானஊர்தி
எய்துப என்பதம் செய்வினை முடித்தென”⁷ புறநானூறு-27

‘வல்’ என்பது விரைவு என்பதை குறிக்கும் சொல்லாகும், ‘வானஊழி’ ஆளில்லா விமானம் என்பதாகும். சீவகசிந்தாமணியில் திருதக்க தேவர் விசையை வானத்தில் பறக்கக் கூடிய பறவை உருவத்தில் அமைந்த ஊர்தியில் சென்றதாக காட்டுகிறார், அவ்வரிகள்,

“என்புநெக் குருகிஉள்ள மொழுகுழ சோரயாத
அன்புமிகக் வலிதற்றா வாருயிர் கிழத்துதன்னை
இன்பமிப் புடையசீர்த்தி இறைவன் தானை
துன்பமில் பறவையூர்தி சேர்த்தினற் றுனை சேர்ந்தாள்”⁸ .. சீவகசிந்தாமணி

இவ்வாறு தமிழ் இலக்கியத்திலுள்ள சான்றுகள் விமானம் பற்றிய சிந்தனையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. திருப்பாவையில் நான்காவதுபாடல்

‘ஆழிமழைக் கண்ணா ஒன்றுநீ கைகரவேல்
ஆழியுள் புக்குமுகந்து தொடாத்தேறி ஊழி முதல்வன் உருவம் போல்
மெய் கறுத்து பாழியம் தோருடை பட்மனாபன் கையில் ஆழி போல்
மின்னி வலம்புரிபோல்” ... திருப்பாவை-4

திருப்பாவையின் நான்காவதுபாடல் இதில் மேகத்தை நோக்கி கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. கடலின் மீது இறங்கி நீரைமொண்டெடுத்து கொண்டு விண்ணோடு மழை வேண்டிய இடத்தில் பொழியுமாறு மேகத்தை கேட்டுக் கொள்வதாய் அமைந்திருக்கிறது.

இலக்கியங்களில் மருத்துவத்தின் மகிமை

‘மருத்துவச் சான்றுகளும், மாற்று உறுப்பு சிகிச்சைகளும் சங்க இலக்கியங்களில்’ இருந்தமை காண்கிறோம். இன்று நாம் உறுப்பு தானங்கள் செய்கிறோம், அதில் முக்கியம் கண்தானம் ஆகும். இதை நவீன விஞ்ஞானம் பலருக்கு செய்து வருகின்றன. இந்தசிந்தனை அன்றைய இலக்கியத்தில் இருந்ததை அறியலாம். இக்கண் மாற்று சிகிச்சை கண்ணப்ப நாயனாரால் கையாளப்பட்டு உள்ளதை சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்தில் அறியலாம்.

சிவனின் கண்ணிலிருந்து இரத்தம் பெருகவே, அதைக் கண்டு கண்ணப்பனார் உள்ளம் தவித்து அவர் செய்வதறியாது திகைத்தார், அப்போது அவருக்கு ‘ஊனுக்கு ஊன்’ என்பது நுணைவுக்கு வந்து உடனே தன்னுடைய கண்ணை எடுத்து இறைவனுக்கு பொருத்தினார். இச்செய்தியை பெரிய புராணத்தில் காணலாம்.

‘‘மற்றவர் புகழ்ந்து வாழ்த்த மருத்தினால் ஆற்றி இருக்க காளத்திக் கொள்ளவர்
கண்ணிற் புண்ணிர் குறைபடா திழியக் கண்டு மிற்றினிலைமைக் கென்றொனிச் செயலென் பார்ப்பா உள்ள நோய் தூணுக் கூனெறுமுறை கண்டார்’’⁹

... பெரியபுராணம்-821.

‘‘இதற் இனிஎன்கணம் பாளடந்தப்பிளந்தைகணதற்கிது மருந்தாய்ப் புண்ணீர் நிற்கவும் மடுக்குமென்று மதர்த்தெ முள்ளத் தோடுமகிழ்ந்து முன்னிருந்து தங்கள் முதற் கரம் முதல்வர் தங்கண்ணி இலப்ப.... கண்டார்...’’¹⁰ பெரியபுராணம்-822

என்ற இரு பாடல்கள் மூலம் அறியலாம்.

முடிவுரை

இப்போது நாம் அனுபவிக்கும் எல்லா விஞ்ஞான அறிவியல் சக்திகளும் சங்க காலத்திலேயே இருந்திருக்கின்றன. அதேபோல் ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த சித்தர்கள் தன் தொலை நுண்ணுணர்வு மூலம் வெவ்வேறு பகுதிகளில் இருந்து கொண்டு ஞான மொழியில் கருத்து பரிமாற்றம் செய்து கொண்டு இருந்திருக்கிறார்கள்.

துணை நூல்கள்:

1. செம்மொழித்தமிழ்(தொல்காப்பியம்), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, சூன் 2010.
2. செம்மொழித்தமிழ்(திருக்குறள்), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, சூன் 2010.
3. செம்மொழித்தமிழ்(சிலப்பதிகாரம்), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, சூன் 2010.
4. செம்மொழித்தமிழ்(புறநானூறு), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, முதற்பதிப்பு, சூன் 2010.
5. கம்பர் - கம்பராமாயணம்
6. திருத்தக்கதேவர் - சீவகசிந்தாமணி
7. ஆண்டாள் - திருப்பாவை